

A művészeti hetek után

Hetedízben ért véget a napokban a Budapesti Művészeti Hetek — először úgy, hogy főbb rendezvényeit sikerült egységes mag köré csoportosítani. Kodály Zoltán születésének kilencvenedik évfordulója adott alapot az elképzelés megvalósításához. A művészeti hetek a zenei hetekből nőttek ki annak idején — természetesen, hogy a Kodály világra épülő elképzelés is mindenekelőtt a zenében fejeződött ki. Ugyanez helyesen, jól határozta meg a művészet többi ágazatának megnyilvánulásait is. Az események sorozatát a Székely fonó hangjai nyitották meg és benne természetesen találta meg helyét — a legjellegzetesebbek közül kiragadva — a hagyományörző falusi táncegyüttesek műsora, a százéves Néprajzi Múzeum kiállítása. Ezek a tudatosan kiemelt, műfajukban eltérő rendezvények jól fejezik ki a Kodályhoz kapcsolódó alapgondolat egységét.

Képtelenség és hiba volna a művészeti hetek minden számottevő eseményén kimutatni, vagy rajtuk éppen számon kérni az ilyen közvetlen kötődést a vezérgondolathoz. *Kiválóan teljesítette a hivatását valamennyi olyan műsor is, amely témájában közvetve csatlakozott az egészhez, és amely nem is a témájában csatlakozott, hanem magas színvonalával egészítette ki, zenében, drámában, képzőművészetben.*

Sem önmagunkkal nem kerülünk ellentmondásba, sem a művészeti hetek lelkes szervezőivel, ha az eredmények hangsúlyozása mellett továbbra is figyelmeztetünk az ügy még mindig kísértő hibájára: túlzásaira. *Nincs nehezebb, mint megtalálni a helyes arányokat* — ez nem csak egy-egy művészeti megnyilvánulásra igaz, hanem az utóbbiak egységgé komponált egészére is. Nagy eredmény, hogy az idén meglettük a jó alapgondolatot — a megfelelő, kölcsönösen egymást támogató méretarányokat azonban még mindig nem. *A ma is fiatal művészeti eseménysorozat legfőbb hibája továbbra is a túlméretezettség.* Vita tárgya lehet maga az időterjedelem is (csaknem öt hét soknak tűnik) — a műfaji szétaprózottság azonban, mondhatni, vitathatatlanul túlzó.

Hónapokkal ezelőtt, a műsor meghirdetésekor, őszinte, lelkes köszöntésünkben írtuk: a végiggondoltság érződött már a programban, amely még mindig szenved azonban a bőség, a mindent akarás gyermekbetegségében. És tettünk néhány idevágó javaslatot, hogy a Budapesti Művészeti Hetek *„színvonalasan és egy nagy rendezvény keretében is áttekinthetően, világosan képviseljék fővárosunk és ezzel hazánk kultúráját”.* A jelzőket nem találomra válogattuk — korábbi tapasztalatok figyelmeztettek rá, hogy a túlzott hangsúlyok éppen a szükséges hangsúlyt semmisíthetik meg.

Sajnos, ez az idén is megtörtént. A következmény: *több, a nagy keretbe nem kívánczó, amúgy fontos rendezvény elsikkadt, nem kapott olyan figyelmet (olyan propagandát sem), amilyent megérdemelt volna.* Amit az időtartamról mondunk, már csak azért is helyesnek tűnik mert szeptember—október öt hétben szinte elkerülhetetlenül egybeesések adódnak Budapesten más kulturális rendezvényekkel, amelyek csak formálisan — tehát sehogyan sem — illenek a keretbe (indiai hét).

Ami a műfaji sokféleséget illeti: elegendő volna a zene kiegészítésére, az egyéb érdeklődés kielégítésére a képzőművészet s a színházak csatlakozó rendezvényeire korlátozódni, erre is úgy, hogy *a tartóoszlopok sokasága ne takarja el magát a megmutatni szándékoltt látványt.* Nem szükséges a Budapesti Művészeti Hetek idején a zene nagy egyéniségeinek és együtteseinek vendégszereplésével egyidejűleg három színházi és négy táncegyüttes vendégjátéka. Minden szempontból jobban járnánk ezeknek a kulturális eseményeknek az arányos elosztásával. Hozzáteve: az alapvető cél is elsősorban a mi magunk megmutatkozása.

A fentiek főleg aránykérdések. Az azonban már nem is arány-, hanem alapkérdés, hogy filmrendezvényekre az adott időszakban nincs szükség. *A televízió és a rádió pedig egyenesen árt az ügynek, ha saját jelentős kezdeményezéseit is ilyenkorra időziti.* Segítségét tevékenységéből az ad, ha a rangos eseményekből a lehető legtöbbet közvetíti (erre egyébként nem lehet panasz). *A rádió és főleg a televízió jelentős önálló művészi kezdeményezéseinek is csak hasznára lesz, ha bemutatásukra a jövőben más időpontot választanak.*

Bizonyára felesleges hangsúlyozni: ezúttal is annak az ügynek a támogatása mondhatta el fenntartásainkat, amely ügyet keletkezése óta szívből támogatunk.

Rajk András